

Dosarul nr. 3ra-858/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

judecând recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală
Administrare Fiscală Sud,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Societatea cu Răspundere Limitată „Live Stock” împotriva Serviciului Fiscal de
Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud cu privire la contestarea actelor
administrative,

împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 mai 2019 SRL „Live Stock” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud (în
continuare DGAF Sud) cu privire la anularea deciziei DGAF Sud al Serviciului
Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019 asupra cazului de încălcare a legislației
comisă de Î.C.S. „Live Stock” SRL și, a deciziei nr. 99 din 11 aprilie 2019 pe
marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18
ianuarie 2019 emise de Direcția Generală Administrare Fiscală Sud.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia DGAF Sud nr.418/10 din 18
ianuarie 2019, adoptate asupra cazului de încălcare fiscală de către Î.C.S. „Live
Stock” SRL, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit.f) și d), art.115
alin. (1) Cod fiscal.

Pentru încălcările admise în baza aceleași decizii s-a dispus a calcula și încasa
la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului 226 304 lei
- taxa pe valoare adăugată restituită fără efectuarea controlului fiscal tematic, care
nu a fost confirmată, cât și a calcula și încasa la buget majorarea de întârziere 151
682,52 de lei conform prevederilor art. 228 alin. (10) Cod fiscal.

La 18 februarie 2019 decizia menționată a fost contestată organului ierarhic
superior, Serviciul Fiscal de Stat.

Prin decizia nr. 64 din 14 martie 2019, adoptată de Serviciul Fiscal de Stat, s-a dispus prelungirea termenului de examinare a contestației depuse împotriva deciziei DGAF Sud nr.418/10 din 18 ianuarie 2019.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.99 din 11 aprilie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019 emise de Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, s-a considerat neîntemeiată contestația depusă de contribuabil în lipsa temeiului legal de anulare sau modificare a deciziei contestate, s-a respins contestația depusă și s-a menținut decizia DGAF Sud nr.418/10 din 18 ianuarie 2019.

Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.99 din 11 aprilie 2019 a fost comunicată contribuabilului SRL „Live Stock” la 16 aprilie 2019 în baza unei scrisori de însoțire.

Temei pentru adoptarea deciziei DGAF Sud nr.418/10 din 18 ianuarie 2019 au servit rezultatele controlului fiscal tematic efectuat la ÎCS „Live Stock”, în baza deciziei nr. DICF-33325/30 din 30 octombrie 2018.

A menționat că prin explicații scrise și copii de pe acte a relatat organului fiscal despre imposibilitatea prezentării actelor de evidență contabilă pentru perioada 01.01.2013 – 30.09.2018 necesare pentru efectuarea controlului fiscal privind confirmarea sumei TVA restituite anterior pentru perioadele fiscale L/07/2013 – L/08/2013 în sumă de 226 304 lei, în legătură cu faptul că toate actele de evidență contabilă ale ÎCS „Live Stock” la moment se aflau la Serviciul Fiscal de Stat.

A comunicat că, situația dată a fost creată de însăși organele statului or, în perioada anilor 2013 – 2018 fondatorii și administratorii ÎCS „Live Stock”, Twit Gassan și Twit Hussein se aflau sub urmărire penală, inițiată de Centrul Național Anticorupție (în continuare CNA) pe faptul comiterii infracțiunii de spălare de bani în proporții deosebit de mari.

Astfel, în cadrul cauzei penale la 17 decembrie 2013 la sediul ÎCS „Live Stock” a fost efectuată percheziție în urma căreia angajații CNA au ridicat toate actele de evidență contabilă pentru perioada 2010 – 2013, care însă nu au mai fost restituite.

La 05 octombrie 2016 actele contabile ridicate de la ÎCS „Live Stock” de către CNA, în baza unui act de transmitere-primire au fost transmise Serviciului Fiscal de Stat, fapt confirmat prin semnăturile aplicate de Cuciaș Dumitru, angajat al CNA, și Ciobanu Natalia, reprezentant al SFS.

La 26 decembrie 2018 a adresat cerere organului de urmărire penală prin care s-a solicitat restituirea actelor de evidență contabilă ridicate de la sediul SRL „Live Stock”, însă prin ordonanță din 09 ianuarie 2019 a fost informat de procurorul din cadrul PCCOCS, despre faptul că toate actele de evidență contabilă ridicate de la SRL „Live Stock” au fost examinate și conform actului de primire-predare din 05 octombrie 2016 au fost transmise pentru păstrare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Ulterior, actele de evidență contabilă ale ÎCS „Live Stock” au fost prezentate în ședințe de judecată pe o cauză civilă examinată în ordinea contenciosului administrativ. Însă, nici după finisarea ședinței de judecată în instanța de fond, nici ulterior, ÎCS „Live Stock” nu i-au fost restituite actele de evidență contabilă ridicate în anul 2013.

În vederea obținerii actelor contabile transmise la păstrare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat a depus mai multe cereri cu solicitarea restituirii

documentației contabile ale întreprinderii, însă careva răspuns la cererile adresate organul fiscal nu a oferit.

A subliniat că, toate actele de evidență contabilă primară ale ÎCS „Live Stock” până în prezent se află la Serviciul Fiscal de Stat. Prin urmare, din motive obiective nu era în stare să le prezinte angajaților DGAF Sud la efectuarea controlului tematic, inspectorilor însă le-au fost prezentate toate probele care confirmă că actele cerute în cadrul controlului se află nemijlocit la sediul uneia din subdiviziunile organului fiscal.

A solicitat anularea deciziei DGAF Sud al Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019 și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 99 din 11 aprilie 2019.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Live Stock”.

S-a anulat decizia DGAF Sud al Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat (f.d. 85-92).

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că imputarea încălcării prevederilor legale ce reglementează obligația intimă de a prezenta organului fiscal actele deținute este eronată în contextul în care s-a constatat că actele corespunzătoare nu erau deținute de către intimată, acestea fiind ridicate de organul de urmărire penală.

La fel, Colegiul a menționat că intimata a întreprins măsuri în vederea obținerii actelor corespunzătoare, însă solicitările acesteia au fost respinse de către procurorul care instrumenta cauza penală reieșind din principiul secretului achetei.

Instanța de apel a conchis că neprezentarea de către intimată a actelor invocate de către organul fiscal în circumstanțele descrise nu pot constitui o faptă ilicită, în condițiile în care neprezentarea acestora nu a fost determinată de voința intimă, dar de nedeținerea actelor respective, ridicate de organul de urmărire penală.

La 01 iulie 2020 (data de pe plicul poștal) Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 10 august 2020 a depus recursul motivat, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată (f.d. 109-110).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, motivând că Serviciul Fiscal de Stat a solicitat de la CNA documentele primare și de evidență contabilă pentru anul 2013, pentru definitivarea rezultatelor controlului fiscal. Iar, conform actului de predare-primire din 05 octombrie 2016, CNA a transmis doar documentele confirmative privind achizițiile efectuate de la persoanele fizice pentru perioada anilor 2009-2012.

A menționat că, potrivit procesului-verbal de percheziție din 17 decembrie 2013 întocmit de CNA, nu au fost ridicate toate actele de evidență contabilă ale SRL „Live Stock” pentru perioada 2010 - 2013, deoarece s-au predat benevol acte și documente pentru perioada ianuarie 2013 – noiembrie 2013.

A subliniat că, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 43 alin (5) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, evidențiind că conducătorul entității sau persoana autorizată de acesta erau obligați, în prezența reprezentanților organelor

care ridică (sechestrează) documentele, să facă copii de pe acestea, cu indicarea temeiului și datei ridicării (sechestrării).

A conchis că, nerespectarea prevederilor legale de către SRL „Live Stock” a făcut imposibilă prezentarea documentelor primare pentru efectuarea controlului fiscal tematic privind confirmarea sumei TVA restituite anterior.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 mai 2020, fiind recepționată de către recurent la 10 iulie 2020 (f.d. 96).

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, la 01 iulie 2020 (data de pe plicul poștal) a depus recurs nemotivat, iar la 10 august 2020 (prin poșta electronică f.d. 106) a depus recurs motivat, respectând termenele procedurale.

La 13 august 2020 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului cu înștiințarea privind depunerea referinței.

La 08 octombrie 2020 SRL „Live Stock” a depus referință pe marginea recursului, solicitând declararea recursului ca inadmisibil sau respingerea recursului ca neîntemeiat.

Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a numit recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud pentru examinare în complet de 5 judecători.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, Colegiul nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului au fost expuse cu suficientă claritate.

Examinând și analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele dosarului și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii. În motivarea concluziei enunțate se reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii, casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Pentru început, instanța de recurs recapitulează esența litigiului.

Din actele și lucrările dosarului prezentate și necontestate de părți, dar și determinate de instanțele ierarhic inferioare, se atestă că potrivit procesului - verbal de precheziție din 17 decembrie 2013 la sediul SRL „Live Stock”, a fost efectuată acțiunea procesuală - percheziția, în urma căreia angajații Centrului Național Anticorupție au ridicat acte de evidență contabilă de la întreprindere pentru perioada de activitate 2010 – 2013 (f.d. 21-24).

Prin cererea din 06 septembrie 2016, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat de la Procuratura Anticorupție, prezentarea copiilor la documentele confirmative privind achizițiile efectuate de la cetățeni pentru perioada 01 ianuarie 2009 – 31 ianuarie 2014 (f.d. 50-verso).

Potrivit actului de primire-predare din data de 05 octombrie 2016, actele contabile ridicate de la SRL „Live Stock”, de către Centrul Național Anticorupție, au fost transmise Serviciului Fiscal de Stat, fapt confirmat prin semnăturile aplicate de Dumitru Cuciaș, angajat al CNA, și Natalia Ciobanu, în calitate de reprezentant al Serviciului Fiscal de Stat (f.d. 25).

Prin cererea din 30 martie 2018 SRL „Live Stock”, a solicitat de la Serviciul Fiscal de Stat, restituirea actelor de evidență contabilă ridicate de la sediul SRL „Live Stock” în baza actului din 05 octombrie 2016 (f.d. 29).

Totodată, prin cererea din 04 mai 2018, SRL „Live Stock” a solicitat de la Serviciul Fiscal de Stat, restituirea actelor de evidență contabilă ridicate de la sediul SRL „Live Stock” în baza actului din 05 octombrie 2016 (f.d. 30).

Conform răspunsului nr.26-12/1-09/16310 din 26 octombrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a informat Centrul Național Anticorupție că de către Serviciul Fiscal de Stat nu au fost solicitate și respectiv primite toate actele de evidență contabilă primară ale agentului economic, iar în conformitate cu actul de primire-predare din 05 octombrie 2016 organului fiscal i-au fost transmise numai documentele confirmative privind achizițiile efectuate de la persoanele fizice-cetățeni pe perioada verificată în timpul controlului (2009-2012). A solicitat să fie transmise fie agentului economic, fie Serviciului Fiscal de Stat documentele de evidență contabilă pentru anul 2013 pentru definitivarea rezultatelor controlului fiscal efectuat pe aspectele confirmării restituirii TVA pe anul 2013 (f.d. 52).

În baza răspunsului nr.23-12/2-11/3931 din 18 decembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Expertiză Juridică a informat Direcția Contestații că, prin scrisorile expediate în adresa SRL „Live Stock” întreprinderea reclamantă a fost informată despre faptul că, documentele prezentate de Centrul Național Anticorupție conform solicitării Serviciului Fiscal de Stat pot fi restituite numai organului care a ridicat-o și doar după finalizarea definitivă și irevocabilă a litigiului între Serviciul Fiscal de Stat și SRL „Live Stock” (f.d. 51).

În baza ordonanței procurorului din 09 ianuarie 2019, s-a respins ca neîntemeiată cererea avocatului, Oleg Mîțu din 26 decembrie 2018 privind restituirea tuturor actelor de evidență contabilă ridicate la 17 decembrie 2016 la sediul SRL „Live Stock” (f.d. 53).

Prin decizia Direcției Generale Administrare Fiscală Sud (DGAF Sud) nr.418/10 din 18 ianuarie 2019 adoptată asupra cazului de încălcare fiscală de către SRL „Live Stock” s-a dispus: a calcula și încasa la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului 226 304 de lei - taxa pe valoare adăugată restituită fără efectuarea controlului fiscal tematic, ce nu a fost confirmată; a calcula și încasa la buget majorarea de întârziere 151 682,52 de lei conform prevederilor art. 228 alin. (10) Cod Fiscal (f.d. 10-11)

La data de 18 februarie 2019 decizia enunțată mai sus a fost contestată organului ierarhic superior – Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei DGAF Sud nr. 418/10 din 18 ianuarie 2019 (f.d. 13-14).

Prin decizia nr.64 din 14 martie 2019 adoptată de Serviciul Fiscal de stat, s-a dispus prelungirea termenului de examinare a contestației depuse împotriva deciziei DGAF Sud nr. 418/10 din 18 ianuarie 2019 (f.d. 16).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 99 din 11 aprilie 2019 s-a dispus: a considera neîntemeiată contestația depusă de contribuabil în lipsa temeiului legal de anulare sau modificare a deciziei contestate. S-a respins contestația depusă și s-a menținut decizia DGAF Sud nr. 418/10 din 18 ianuarie 2019 (f.d. 17-19).

Prin răspunsul nr.26-12/1-11/997 din 12 aprilie 2019, Serviciul Fiscal de Stat a informat Direcția contestații că, în conformitate cu actul de primire-predare din 05 octombrie 2016 au fost transmise 25 mape care conțineau numai documentele confirmative privind achiziții efectuate de la persoanele fizice cetățeni pe perioada anilor 2009, 2010, 2011 și 2012 și nu au fost anexate documente, care confirmă restituirea sumelor din buget, restul documentelor contabile ridicate de organul de urmărire penală au rămas la acesta.

În acest context, de către Serviciul Fiscal de Stat nu a fost solicitată, respectiv predată de organul de urmărire penală, toată documentația de evidență contabilă a agentului economic, iar numai copiile documentelor confirmative privind achizițiile efectuate de către SRL „Live-Stock” de la cetățeni pentru perioada anilor 2009-2012 (f.d. 51-verso).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată la 14 mai 2019 SRL „Live Stock” a solicitat anularea deciziei DGAF Sud al Serviciului Fiscal de Stat nr. 418/10 din 18 ianuarie 2019 și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 99 din 11 aprilie 2019.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 25 septembrie 2019, a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Live Stock”, anulând decizia DGAF Sud al Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019, iar în rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că soluția dată de către instanțele ierarhic inferioare este greșită, fiind stabilită greșit starea de fapt în prezenta cauză, aplicând și interpretând eronat normele de drept material pertinente, motiv din care recursul urmează a fi admis.

Art.134 alin. (1) pct. 1) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.11.2018), statuiază că, Serviciul Fiscal de Stat și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de

exercitare a funcției, au dreptul să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii, serviciile de colectare a impozitelor și taxelor locale, alte persoane respectă legislația fiscală.

Conform art.214 alin. (1)-(3), Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.11.2018), controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale.

Controlul fiscal este exercitat de organul fiscal și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora.

Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin. (2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

Conform art. 216 alin. (8) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.11.2018), contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiții adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui și să semneze actul de control fiscal, chiar și în cazul dezacordului. În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de pînă la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

Conform art. 221 Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.11.2018), verificarea tematică se aplică atît în cazul controlului fiscal cameral, cît și al celui la fața locului și constă în controlul asupra stingerii unui anumit tip de obligație fiscală sau asupra executării unei alte obligații prevăzute de legislația fiscală, verificîndu-se documentele sau activitatea contribuabilului.

Conform art. 8 alin. (2) lit. d) și f) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.01.2019), contribuabilul este obligat să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii; în caz de control al respectării legislației fiscale să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate.

Aart. 102 alin. (10) și (15) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.01.2019), prevede că, subiectul impozabil are dreptul la deducerea sumei T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pe valorile materiale, serviciile procurate dacă dispune: a) de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate pentru care a fost achitată ori urmează a fi achitată T.V.A.; sau b) de documentul, eliberat de organul

vamal, care confirmă achitarea T.V.A. la mărfurile importate; c) de documentul care confirmă achitarea T.V.A. pentru serviciile importate.

În scopul confirmării dreptului la restituirea sumei T.V.A. pe mărfurile și serviciile procurate, subiectul impozabil, în afară de declarațiile privind T.V.A. și registrele de evidență a livrărilor și procurărilor în care sînt înregistrate operațiunile de livrare sau procurare, trebuie să dispună de documente confirmative stabilite de Guvern.

Conform art.115 alin. (1) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.01.2019), fiecare subiect impozabil, specificat la art.94 lit. a) și/sau lit. c), este obligat să prezinte declarația privind T.V.A. pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se întocmește pe un formular oficial, care este prezentat la organul fiscal nu mai tîrziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale.

Conform art. 249 alin. (1) lit. a) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.01.2019), asupra cazului de încălcare fiscală poate fi pronunțată una din următoarele decizii privind aplicarea de sancțiune fiscală și/sau încasarea de impozit, taxă, calculate suplimentar, de majorare de întîrziere.

Conform art. 8 alin. (1) lit. g) Cod fiscal (în redacția legii în vigoare la 01.01.2019), contribuabilul are dreptul să conteste, în modul stabilit de legislație, deciziile, acțiunile sau inacțiunea organelor cu atribuții de administrare fiscală și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora;

În acest context, împrejurările de fapt și de drept expuse mai sus, determină Colegiul să constate cu certitudine că, contribuabilul contrar legislației în vigoare nu a prezentat documentele de evidență contabilă necesare pentru efectuarea controlului fiscal întru determinarea sumelor TVA posibile spre restituire. Iar, în rezultatul controlului fiscal a fost adoptată decizia nr. 418/10 din 18 ianuarie 2019, prin care a fost calculată spre plată la buget suma TVA restituită în plus din buget și neconfirmată pentru perioadele fiscale L/07/2013-L/08/2013 în sumă de 226 304 de lei, majorare de întîrziere în sumă de 151 682, 52 de lei și a fost ajustată deducerea sumei TVA pentru perioada ulterioară, care constituie 1 699 293, 69 de lei la situația din 30 septembrie 2018.

Argumentele reclamantului și a instanțelor ierarhic inferioare, precum că, toate actele de evidență contabilă pentru perioada 2010 – 2013 ce au fost ridicate potrivit procesului-verbal de percheziție din 17 decembrie 2013, de către Centru Național Anticorupție, au fost transmise potrivit actului de primire-predare din data de 05 octombrie 2016 către Serviciului Fiscal de Stat, nu pot fi reținute or, actul de primire-predare avînd un conținut vag și superficial denotă doar transmiterea a 25 de mape cu documente de evidență primară a SRL „Live Stock” însă ne fiind specificată detaliat ce acte de evidență contabilă și de ce perioadă se conțineau în aceste mape.

La acest capitol, Colegiul, consideră imperios de evidențiat prevederile art. 7 alin. (1) și 13 alin. (1) lit. a) și d) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007 (în redacția legii în vigoare la data efectării percheziției din 17.12.2013), entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească rapoartele financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art.11 alin.(2) lit.a).

Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată; d) conducătorului entității - în entitățile neprevăzute la lit.a)-c).

La rândul său, art. 43 alin. (5) al Legii menționate, statuează că, documentele contabile pot fi ridicate (sechestrare) de către organele autorizate. Conducătorul entității sau persoana autorizată de acesta sînt obligați, în prezența reprezentanților organelor care ridică (sechestrarează) documentele, să facă copii de pe acestea, cu indicarea temeiului și datei ridicării (sechestrării). Copiile respective se certifică prin semnăturile persoanelor care au ridicat (sechestrat) documentele. Pentru documentele ridicate (sechestrare) se întocmește un proces-verbal care se semnează de reprezentantul organului ce ridică (sechestrarează) și de conducătorul entității respective sau de persoana autorizată de acesta.

Reieșind din materialele cauzei, argumentele părților la proces, coroborate cu normele de drept expuse mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, contribuabilul, SRL „Live Stock”, avînd obligația conform legii să facă copii de pe documentele contabile ridicate de către colaboratorii Centrului Național Anticorupție, nu a respectat obligația data și nu a făcut copii de pe documentele contabile ridicate de organul de urmărire penală.

Mai mult, de la momentul cînd s-a efectuat percheziția de către Centrul Național Anticorupție (17 decembrie 2013) și pînă la efectuarea verificării tematice, contribuabilul SRL „Live Stock” a dispus de timp suficient să înreprindă măsuri reale întru restabilirea evidenței contabile or, legislația prevede expres că, conducătorul entității este responsabil pentru ținerea contabilității și raportarea financiară în entitatea cu răspundere limitată, totodată conducătorul entității este obligat să restabilească documentele contabile în termen de 2 luni, începînd cu data constatării faptului că lipsesc.

Prin urmare, verificînd legalitatea actului contestat, prin prisma temeiurilor anulării actului administrativ stabilite de prevederile art. 26 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, Colegiul conchide că deciziei DGAF Sud al Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019 este legală, fiind emisă conform prevederilor legii, cu respectarea compentenței și procedurii stabilite.

Cu referire la cerința reclamantului privind ilegalitatea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 99 din 11 aprilie 2019 pe marginea contestației, completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că actul contestat nu este o decizie, dar un răspuns la cererea prealabilă (contestație) depusă de reclamant, prin urmare nu constituie obiect al acțiunii în contenciosul administrativ or, acesta nu produce careva efecte juridice față de reclamant, nu a vătămât un drept recunoscut de lege al reclamantului, SRL „Live Stock”. Totodată, se mai reține că, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte argumentele instanțelor ierarhic inferioare referitor la cerința de contestare a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 99 din 11 aprilie 2019.

Prin urmare, așa cum instanța de apel greșit a constatat ca fiind întemeiată hotărârea primei instanței privind anularea deciziei Direcției Generale Administrare

Fiscală Sud al Serviciului Fiscal de Stat nr.418/10 din 18 ianuarie 2019, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul depus de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud, de a casa decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, conducându-se de prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Live Stock” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud cu privire la contestarea actelor administrative, este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) și (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud.

Se casează decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Live Stock” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud cu privire la contestarea actelor administrative, și se emite o decizie nouă prin care:

Se respinge acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Live Stock” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud cu privire la anularea actelor administrative, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

Victor Burduh